ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Άσκηση 2019-20

Παύλος Βραχνής

AM: 26010

Περιεχόμενα

Ερώτημα 1	2
1.1	2
1.2	4
1.3	5
1.4	6
Ερώτημα 3	9
3.1	9
3.2	10
3.2.1	11
Ερώτημα 4	14

Υποσημείωση: Αρχετά αρχεία έχουν μέσα και κώδικα είτε για αποτελέσματα που ζητούνται έπειτα(γιατί δεν γνωρίζω αν επιθυμείτε να στείλουμε επιπλέον αρχεία) είτε για να δημιουργούνται μητρώα που ζητούνται στην συνέχεια και να μην δίνονται από το command window. Σε κάθε περίπτωση υπάρχει επεξήγηση στα σχόλια.

Σε πολλές συναρτήσεις έχω σε σχόλιο έτοιμες εντολές για να ελέγξετε την ορθότητα.

Ερώτημα 1

1.1

i)

Τα παρακάτω στοιχεία βρέθηκαν με το πρόγραμμα CPUID CPU-Z, με το System Information από το toolbox του Advanced System care, όπως με με τον πίνακα του System Properties των Windows 7.

Πίνακας 1: Στοιχεία για τα πειράματα

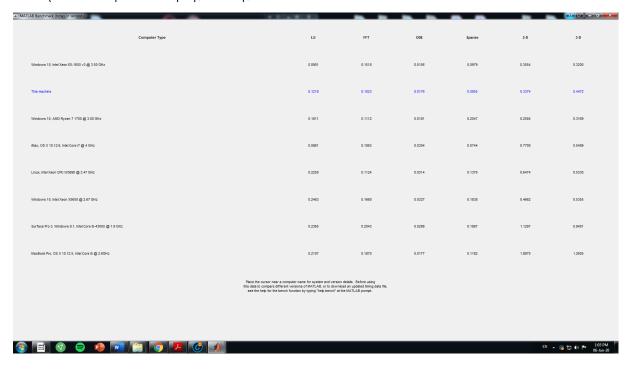
Χαρακτηριστικό	Απάντηση			
Έναρξη/λήξη εργασίας	02/01/19 - 18/1/20			
model	Custom Desktop			
O/S	Microsoft Windows 7 Ultimate 6.1.7601			
processor name	Intel Core i5 7600			
processor speed	$3.50~\mathrm{GHz}$			
number of processors	1			
total # cores	4			
total # threads	4			
FMA instruction	-			
L1 cache	256KB Instruction, 64KB Data write-back			
L2 cache	(per core) 1024KB, write-back			
L3 cache	(shared) 6MB, write-back			
Gflops/s	280.7			
Memory	16GB			
Memory Bandwidth	$35.76 \mathrm{GB/s}$			
BLAS	-			
LAPACK	-			
MATLAB Version	9.4.0.813654 (R20184)			

ii)

Έκδοση του ΜΑΤΙΑΒ: '9.4.0.813654 (R2018a)'

Το αποτέλεσμα το πήρα από την εκτέλεση της εντολής version

iii)Αποτελέσματα από την εκτέλεση της εντολής bench

1.2

Συνάρτηση mask_band: Αρχικά γίνεται έλεγχος για το όρισμα type . Αν είναι ίσο με 'band', τότε αρχικά κατασκευάζω το μητρώο Α με '1' στην κύρια διαγώνιο. Έπειτα βάζω τα υπερδιαγώνια στοιχεία με βάση το q αν η συνάρτηση έχει 3 ορίσματα. Αν έχει 4 τότε βάζω τα υπερδιαγώνια στοιχεία με βάση το όρισμα p. Μετά βάζω τα υποδιαγώνια στοιχεία με βάση το όρισμα p. Αν το type είναι ίσο με 'btdr',τότε αρχικά α ελέγχω αν το p διαιρεί ακριβώς το n. Αν ναι συνεχίζω αλλιώς το στρογγυλοποιώ προς τα κάτω. Στη συνέχεια κατασκευάζω διαγωνια,υπεραδιαγώνια και υποδιαγώνια μπλοκ με '1'. Τέλος κρατάμε μόνο το πίνακα n επί n.

Παραθέτω μία εκτέλεση της εντολής:

1.3

Συνάρτηση dd_check: (Περιέχει και το ερώτημα για τον Πίνακα 2, που εξηγείται παρακάτω.) Αρχικά βρίσκω το sum των γραμμών χωρίς το στοιχείο της διαγωνίου και εξετάζω για $A\Delta K$ και ΔK κατά γραμμές. Έπειτα βρίσκω το sum των στηλών χωρίς το στοιχείο της διαγωνίου και εξετάζω για $A\Delta K$ και ΔK κατά στήλες. Αν δεν είναι ΔK τότε το dflag είναι ίσο με '0' αλλιώς με '1'. Αν είναι $A\Delta K$ κατά γραμμές το checkR είναι ίσο με '0', αλλιώς με '1' και αντίστοιχα για το checkR. Αν dflag ίσο με '1' τότε αν το checkR ισούται με '0' το discrR γίνεται '0' αλλιώς μένει ως έχει και αντίιστοιχα για το discrR. Αν dflag ισούται με '0' τότε τα discrR και discrR μηδενίζονται.

Παραθέτω μία εκτέλεση της εντολής:

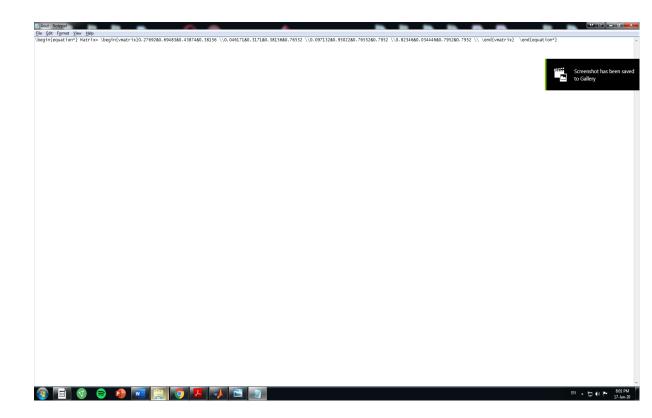
1.4

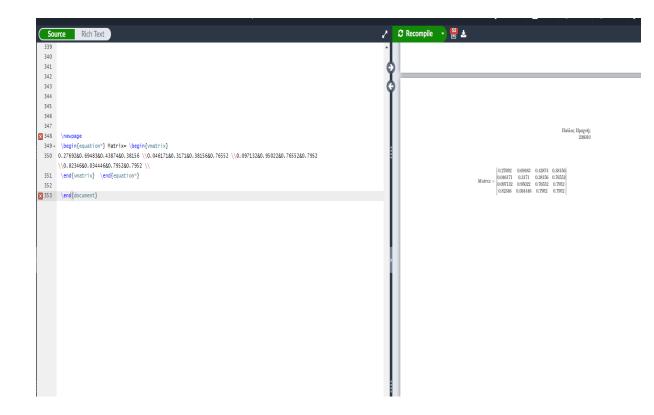
Στον κώδικα του Koehler πρόσθεστα το Mstyle όπως όλα τα arguments. Δηλαδή το αρχικοποίησα ως [] και πρόσθεσα μία case ακόμα για αυτό. Επίσης πρόσθεσα 3 περιπτώσεις ακόμα για pmatrix, vmatrix και bmatrix. Η λογική στον κώδικα είναι να γράψω αρχικά για το καθένα begin {equation*} Matrix=begin {matrix} και στην συνέχεια για κάθε στήλη να προσθέτω εκτός από την τελέυταία και για κάθε γραμμή να αλλάζω σειρά. Επίσης στο τέλος προσθέτω end {matrix} end {equation*} για να τερματίσω.

Παραθέτω μία εκτέλεση για ένα τυχαίο μητρώο matrix=rand(4) με 3 εικόνες μία για την εκτέλεση, μία για το αποτέλεσμα και μία για την εκτέλεση σε latex:

*Η συνάρτηση τρέχει κανονικά και για matrix2latex2(matrix, 'Aout', 'Mstyle', 'bmatrix', 'format', '%4.2f');

Παύλος Βραχνής

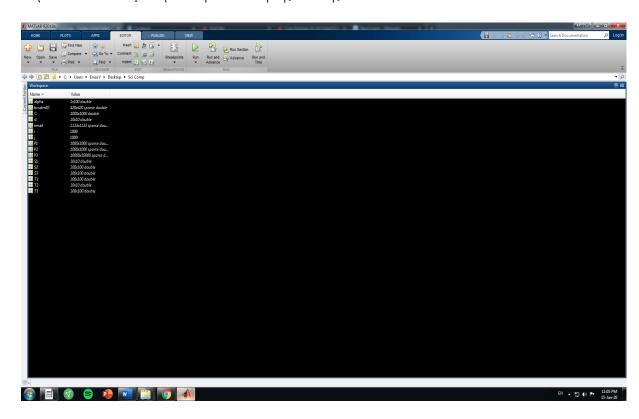

Ερώτημα 3

3.1

Κατασχευάζω τα μητρώα με το αρχείο **create_matrix.m**. Εκτέλεσα την εντολή create_matrix και μετά για καθένα από τα μητρώα εκτέλεσα την εντολή [dflag,discrC,discrR] = dd_check(A) με όρισμα A το όνομα του μητρώου. Τα αποτελέσματα που πήρα δείχνον αν κάτι ισχύει με το '1' και αν όχι με το '0'. Τις γραμμές τις βρίσκω με την εντολή size(A,1) και τις στήλες με την size(A,2). Αν οι γραμμές είναι όσες και οι στήλες τότε το μητρωό είναι συμμετρικό. Το N είναι στήλες επί γραμμές. ΔK είναι αν το dflag=1. Τον δείκτη κατάστασης τον βρίσκω με την εντολή condest(M). Η αντιστρεψιμότητα ελέγχεται με το αν η ορίζουσα είναι διάφορη του 0. Για το αν είναι μητρώο ζώνης φαίνεται στο αποτέλεσμα της checkz και αν είναι, τότε τις υπερδιαγωνίους και υποδιαγωνίους τις βλέπουμε στο cone(1), cone(2) αντίστοιχα. Τα αποτελέσματα για τον πίνακα 2 τα παίρνω αλλάζοντας την συνάρτηση για ευκολία σε [N,dflag,reversable,symetric,dk,zone,checkz] = cone(C)0. Αλλιώς απλά τυπώνω τα αποτελέσματα. Παραθέτω και μία εκτέλεση της εντολής για ένα εκ των αποτελεσμάτων.

Παραθέτω το workspace μετά την εχτέλεση της εντολής:

Πίνακας 2: Χαρακτηρικά μητρώων ελέγχου.

1117 617 61 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11						
matrix	N	ΔK	συμμετρικό	ζώνης	αντιστρέψιμο	δ.δ. k1(A)
toeplitz ([2,-1, zeros(1,8)])	10	Ναι	Ναι	(1,1)	Ναι	60
C1000	1000	Όχι	Ναι	(999,999)	Ναι	41.2165
P(100,10)	1000	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι	139.9998
P(10,100)	1000	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι	135.6683
P(100,100)	1000	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι	7.0018e + 03
bcsstm07	420	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι	1.3365e+04
email	1133	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Inf

3.2

Για να εκμεταλλευτούμε την πράξη BLAS-2 θα πρέπει να πολλαπλασιάσουμε το μητρωό A με το b και όχι να εκτελέσουμε πρώτα την δύναμη. Αρχικά κάνουμε την πράξη A^*b και το διάνυσμα που θα πάρουμε ως αποτέλεσμα θα το πολλαπλασιάσουμε πάλι με A όσες φορές είναι η δύναμή του A. Έπειτα θα πολλαπλασιάσουμε το αποτέλεσμα με τον συντελεστή του p(i). Το αποτέλεσμα που θα πάρουμε θα είναι ενα διάνυσμα που θα το προσθέσουμε με τα υπόλοιπα που θα πάρουμε ως αποτέλεσμα. Γιια να ελέγξουμε την ορθότητα του αποτελέσματος συγκρίνουμε με το αποτέλεσμα της polyvalm(p,A)*b. H συνάρτηση $polyvalm_MV$ κάνει ακριβώς αυτό. Πιο αναλυτικά:

$$1*\zeta^4*b+...+120*b => 1*A^4*b+...+120*b => 1*(A*(A*(A*(A*(A*(b))))+...+120*b)$$

Παραθέτω μία εκτέλεση της εντολής και σύκριση για ορθότητα:

3.2.1

```
Serial + backslash: result=(A-r(length(r)-i+1)*d) \ b.
```

Serial + pcg: C=A-r(length(r)-i+1)*d, result=pcg (C,b,tol,50), xai tol=1e-7

Serial + pcg με προρύθμιση μπλοχ Jacobi: C=A-r(length(r)-i+1)*d, result=pcg(C,b,tol,50,diag(diag(C))), με diag(diag(C))) μητρωό για προρύθμιση Jacobi και tol=1e-7

Για να βρω τα αποτελέσματα κρατάω όλους τους χρόνους στην timer και όλα τα errors στην error. Και κάθε φορά καλώ την [error, timer] = script(A) με A το μητρώο που θέλουμε ως είσοδο.

*An den déloure thin script we function tote aplá détoure A= uhtrwo pou déloure hai arairoúre thin entolý function [error,timer]=script(A).

Παραθέτω μία εκτέλεση της εντολής για A=C:

```
pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 2.2e-08.

pop converged at iteration 7 to a solution with relative residual 1.6e-08.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 6.5e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 2.2e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 2.2e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e-00.

pop converged at iteration 6 to a solution with relative residual 3.6e
```

Πίνακας 3: Χρόνοι εκτέλεσης.

	•		-		
RUNTIMES (sec)	C_{1000}	$P_{(10,100)}$	$P_{(100,10)}$	$P_{(100,100)}$	bcsstm07
explicit	0.0135	0.00995	0.0099	2.8965	0.0020
serial+backslash	0.0455	0.0551	0.0552	13.5387	0.0093
serial+Cholesky	X				
serial+PCG	X	0.0617	0.0566	6.763	0.0166
serial+PCG+prec(blockJ)	X	0.1611	0.1505	15.4864	0.0271
parallel+backslash (προ-2014)					

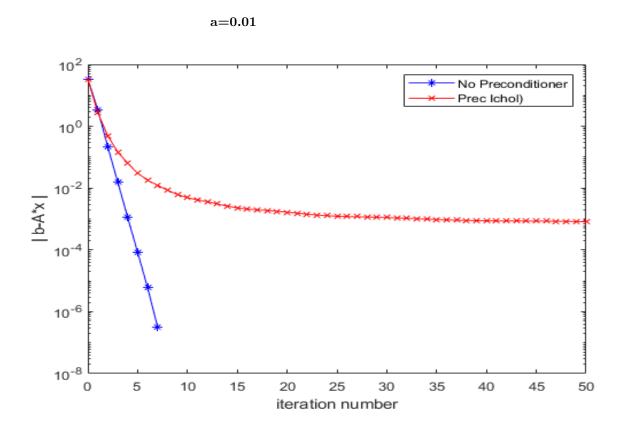
Πίνακας 4: Νόρμες-1 σφαλμάτων $\|e - x\|_{-2}$.

ERRORS $(\ \cdot\ _2)$	C_{1000}	$P_{(10,100)}$	$P_{(100,10)}$	P _(100,100)	bcsstm07
explicit	9.5053e-14	9.6778e-11	1.0926e-10	2.0405e-09	8.7830e-06
serial+backslash	1.0142e + 06	2.7064e+05	4.4658e + 05	4.8594e + 05	2.3145e+09
serial+Cholesky	X				
serial+PCG	X	2.7064e+05	4.4658e + 05	4.8594e + 05	2.3145e+09
serial+PCG+prec(blockJ)	X	2.7064e+05	4.4658e + 05	4.8594e + 05	2.3145e+09
parallel+backslash (προ-2014)					

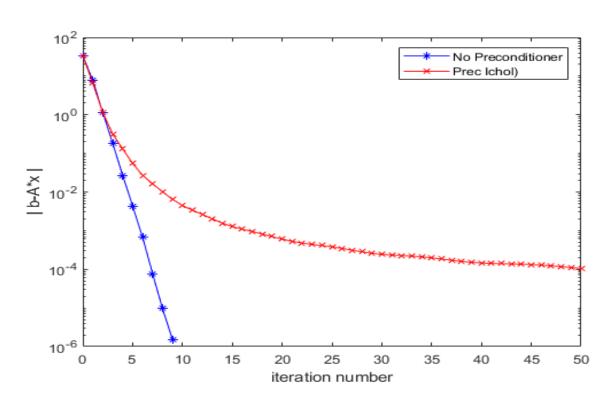
Ερώτημα 4

Συνάρτηση multiKatz: Σε αυτή τη συνάρτηση αρχικά κοιτάω το mth. Αν είναι 'direct', τότε για κάθε α εκτελώ την πράξη (I-alpha(i)*A) και την αποθηκεύω στο temp,στη συνέχεια εξτάζω αν το temp έχει ορίιζουσα διάφορη του μηδέν. Αν έχει τότε εξετάζω αν το αποτέλεσμα της πράξης temp e που έχει όλα τα στοιχεία θετικά. Αν ναι τότε η τιμή του α είναι έγκυρη και κρατάω το α στο values το πόσες τιμές έχω στο count και το αποτέλεσμα προσθέτεται σα στήλη στο result. Αν το mth είναι 'pcg' τότε εκτελώ τα παραπάνω βήματα, αλλά αντί για την πράξη temp e κάνω την [temp,fl0,rr0,it0,rv0] = pcg(sparse(temp),e,pcg _ parms1,pcg_ parms2). Για pcg με προρύθμιση ichol πρέπει να δώσω παραπάνω από δύο παραμέτρους, δηλ πρέπει να δώσω και 1 ή 2 μητρώα για προρύθμιση. Τέλος τυπώνω το Χ αλλά επιπλέον τυπώνω και τα αποτελέσματα που ζητούνται στον πίνακα και έχω σε σχόλιο την [X,time,values,max_A,count,y,it0]=multiKatz(A,alpha,mth,pcg_ parms) για να παίρνω τα ζητούμενα αποτελέσματα, τα οποία εξηγώ παρακάτω.

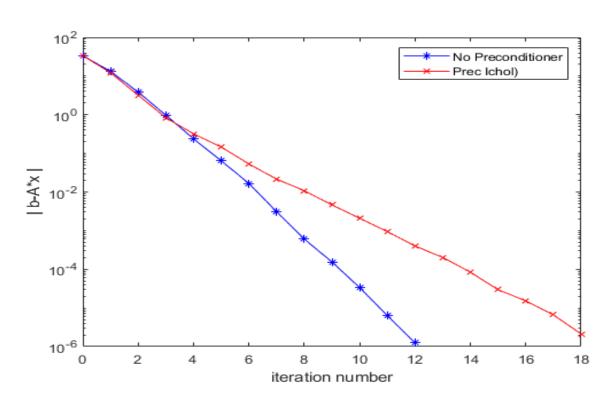
Δ ιάγραμματα

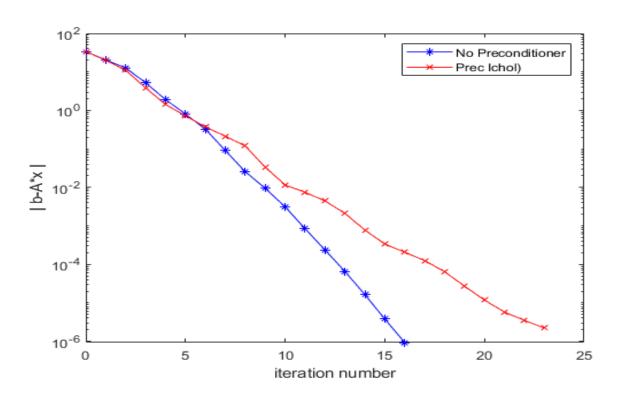

Τα διαγράμματα βρέθηκαν εκτελώντας την εντολή

[values,values2,max_A,max_A2]=multiKatz(email,alpha,"pcg",10 $\hat{\ }$ - 7),50,L,L) για να βρω τα α με και χωρίς προρυθμιστή αντιστοιχα και μετά με την εντολή multiKatz(email,a,"pcg",10^ (-7),50,L,L) όπου α η έγκυρη τιμή του κάθε α και temp2=(I-alpha(i)*A); L=ichol(sparse(temp2)) με Ι μητρώο με '1' στην κύρια διαγώνιο και length==length(A) . Ακόμα πρόσθεσα τις εξής εντολές στον

κώδικα: (τις έχω σε σχόλιο) figure; semilogy(0:it0,rv0,'-*b'); hold on; semilogy(0:it2,rv2,'-Xr'); legend('No Preconditioner','Prec Ichol)'); xlabel('iteration number'); ylabel('|b - A * x||'); hold off;

Τέλος άλλαξα τη δομή του κώδικα αφού έπρεπε να τρέξουν και οι δύο pcg μαζί. (Για να τρέξει και να προβάλλει τα διαγράμματα πρέπει να γίνουν κάποιες τροποιήσεις γιατί αλλιώς δεν θα δούλευε σωστά και όπως ζητήσατε η συνάρτηση. Ουσιαστικά έβγαλα το if ώστε να τρέχουν και οι δύο αν δοθόυν περισσότερες

από 2 παράμετροι, κράτησα τα δεδομένα του pcg + ichol ως έχουν και πρόσθεσα τον παρπάνω κώδικα.)

Πίνακας 5

1-alpha(1)*email	a	runtime(sec)	επαναλήψεις	$\parallel b - A * x \parallel_2$	top-5 (hi to lo)
explicit	0.0100	0.0579	X	537.7980	(105,333,42,16,23)
	0.0400	0.0781	X	2.4501e+03	(105,16,42,196,333)
serial+PCG	0.0100	0.0506	7	537.7980	(105,333,42,16,23)
	0.0500	0.0620	1	846.0450	(1133,1132,1131,1130,1129)
serial+PCG+prec(ichol)	0.01	0.0530	50	537.7980	(105, 333, 42, 16, 23)
	0.04	0.0494	23	2.4501e+03	(105, 16, 42, 196, 333)

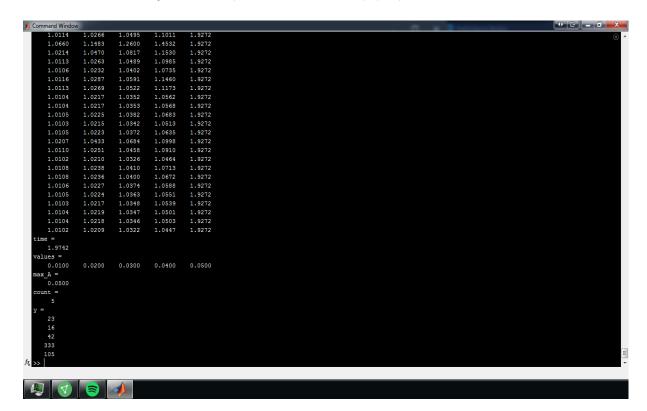
Η μέγιστη τιμή του α βρέθηκε από την εντολή values(count) καθώς το values κρατάει όλες τις τιμές που έχει νόημα ο υπολογισμός και το count μετράει το πόσες είναι, άρα η τιμή values(count) θα είναι η μεγαλύτερη τιμή του α. Το runtime βρέθηκε με εντολές tic, toc στην αρχή και στο τέλος του κώδικα και αποθηκεύεται στην μεταβλητή times. Οι επαναλήψεις από την μεταλητή it0 από την pcg. Η νόρμα με την εντολή norm((b-A*result),2) και το top-5 (hi to lo) με την εντολή [x,y]=sort(result(:1129:1133,1)) και κρατάμε τα 5 στην y με την εντολή y=y(1129:1133).

Παρακάτω δείχνω τις εκτελέσεις για όρισμα alpha για να βρω όλες τις έγκυρες τιμές και μία εκτέλεση για την τιμή 0.01 με pcg.

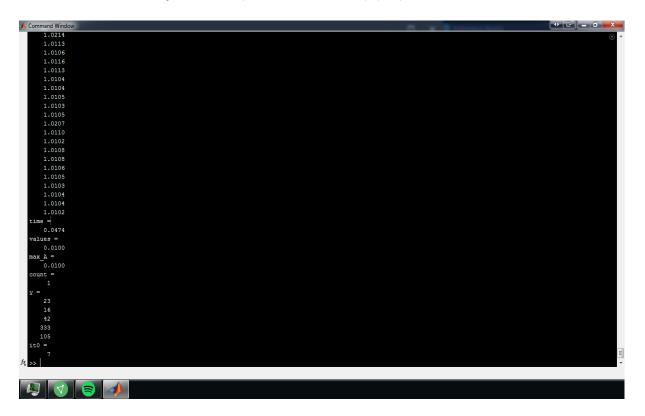
Παραθέτω μία εκτέλεση της εντολής για [X,temp,values,max_A,count,y]=multiKatz(email,alpha,"direct"):

Παύλος Βραχνής 236010

Παραθέτω μία εκτέλεση της εντολής για [X,time,values,max_A,count,y]=multiKatz(email,alpha,"pcg",10 (-7),50)

Παραθέτω μία εκτέλεση της εντολής για [X,time,values,max_A,count,y,it0]=multiKatz(email,0.01,"pcg",10 $\hat{(\mbox{-}7)}$,50)

Παραθέτω και μία εκτέλεση της εντολής με προρύθμιση ichol για a==0.01 με εντολές πριν την εκτέλεση: r=length(email); $I{=}{\rm eye}(r);$ $L{=}{\rm ichol}({\rm sparse}(I{-}0.01^*{\rm email}));$

